

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Όσιοι Παρθένιος και Ευμένιος οι εν Γορτύνη της Νήσου Κρήτης

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/54/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 26/4/2014 5:54:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 09/03/2026 01:31:41

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 10 Ιουλίου εκάστου έτους.

Ιερά Λείψανα: Τα Ιερά Λείψανα του Οσίου Ευμένιου βρίσκονται στην Ιερά Μονή Κουδουμά Κρήτης.

Η Κάρα και Λείψανα του Οσίου Παρθενίου βρίσκονται στην Ιερά Μονή Κουδουμά Κρήτης.

Μια των πλευρών του Οσίου Παρθενίου βρίσκεται στον Ιερό Ναό της Αγίας Αικατερίνης Στρογγύλης Κορωπίου Αττικής.

Μέρος πλευράς του Οσίου Παρθενίου βρίσκεται στις Ιερές Μονές Μεταμόρφωσης Σωτήρος Σλατιοάρας Ρουμανίας και Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά Έтна Καλλιφορνίας και στο Παρεκκλήσιο της Οσίας Ξένης της Ρωσίδος Μάνδρας Αττικής.

Ημ/νια Βίου: 26/4/2014 5:54:00 μμ

Βιογραφία

Οι Όσιοι Παρθένιος και Ευμένιος κατάγονταν από τα Πιτσιδία Πυργιωτίσσης και ήταν τέκνα της ευλογημένης συζυγίας του Χαρίτωνος και της Μαρίας Χαριτάκη. Από τη μικρή τους ηλικία αποκαλύφθηκε η μοναχική τους κλίση με διάφορα θαυμαστά γεγονότα που βίωσαν.

Ο Παρθένιος γεννήθηκε το 1829 μ.Χ. και έλαβε το κοσμικό όνομα Νικόλαος, ενώ μερικά χρόνια αργότερα, το 1846 μ.Χ. γεννήθηκε και ο Ευμένιος, κατά κόσμον Εμμανουήλ. Ο Νικόλαος αγαπούσε την ησυχία από μικρός και αποστρεφόταν τα παιχνίδια, ενώ τηρούσε όλες τις καθορισμένες από την Εκκλησία, ημέρες νηστείας. Δεν εντρύφησε στα γράμματα σε αντίθεση με τον μικρό αδελφό του, ο οποίος διδάχθηκε από κάποιον δάσκαλο του χωριού του.

Το 1856 μ.Χ. έφυγε από τη ζωή ο πατέρας τους και τότε άρχιζαν να ετοιμάζονται για να αναχωρήσουν και εκείνοι να ακολουθήσουν το μοναχικό βίο. Μέχρι την αναχώρησή τους μεσολάβησαν αρκετά θαύματα• άλλωστε από τη μικρή του ηλικία ο μικρός Νικόλαος, είχε γευθεί την παρουσία και τη χάρη του Κυρίου πολύ έντονα στη ζωή του. Το πρώτο θαύμα συνέβη όταν μικρό παιδί, έπεσε σε ένα βαθύ πηγάδι. Έτρεξαν τότε οι κάτοικοι να τον βγάλουν από εκεί πιστεύοντας ότι θα βγάλουν το παιδί νεκρό. Ο Νικόλας όμως δεν είχε πάθει απολύτως τίποτα και όλοι θαύμασαν το γεγονός.

Το δεύτερο θαύμα ήταν η πληροφορία που έλαβε από το Θεό ότι το καράβι που επρόκειτο να ταξιδέψει θα βυθιζόταν. Ο ανάδοχός του ήθελε να πάρει μαζί τον Νικόλαο για να τον κάνει ναυτικό. Ο Νικόλας όμως επιθυμούσε τον μονήρη βίο και γι' αυτό βρήκε μία δικαιολογία για να μην ταξιδέψει και εξαφανίστηκε. Το τρίτο και καθοριστικό θαύμα που ώθησε την μητέρα τους να δώσει την ευχή της για να ακολουθήσουν το μοναχικό βίο ήταν το εξής: Η μητέρα έδωσε εντολή να ανάψουν το φούρνο για να ψήσει τα ψωμιά. Ο Νικόλαος δεν τον άναψε και στο παράπονο της μητέρας του απάντησε: « Για να δεις μάνα πως εμάς τα δυό παιδιά σου ο Θεός θέλει να γίνουμε μοναχοί, να βάλεις τα ψωμιά στο φούρνο χωρίς να τον ανάψουμε, χωρίς φωτιά». Πραγματικά έτσι έγινε και Ω! του θαύματος τα ψωμιά ψήθηκαν, η μητέρα θαύμασε Δόξασε το Θεό που κατέστησε τα δυό τέκνα της σκεύος εκλογής της χάριτος του Αγίου Πνεύματος.

Ξεκινούν λοιπόν το 1858 μ.Χ. για την Οδηγήτρια, όπου μετά από τέσσερα χρόνια δοκιμασίας ο Νικόλαος κείρεται μοναχός και λαμβάνει το όνομα Νέστωρ, στις 27 Αυγούστου 1862 μ.Χ. Έπειτα από 7 χρόνια δοκιμασίας, το 1865 μ.Χ. γίνεται μοναχός και ο Εμμανουήλ, λαμβάνοντας το όνομα Μεθόδιος.

Ο Νέστωρ ασκούσε τελεία υπακοή μέσα στο μοναστήρι, λειτουργώντας ως παράδειγμα για τον μικρό αδελφό του Μεθόδιο. Εστάλη αργότερα από τον ηγούμενο της μονής, στον σπηλαιώδη Ναό του Μαρτσάλου. Εκεί ασχολήθηκε με τον Ναό και έχτισε κελιά αλλά και μία δεξαμενή για τη συλλογή νερού. Ο Νέστωρ χρειαζόταν βοήθεια, γι' αυτό ζήτησε από τον ηγούμενο να δώσει ευλογία να μεταβεί και ο αδελφός του κοντά του.

Τα δυό αδέρφια στο Μάρτσαλο εφάρμοζαν αυστηρό πρόγραμμα ασκήσεως αλλά για λίγο καιρό έζησαν μέσα στην ησυχία, διότι σύντομα μαθεύτηκε η αρετή τους και τα πλήθη συνέρρεαν για να πάρουν την ευχή τους. Λίγο αργότερα κηρύχθηκε η επανάσταση του 1866 μ.Χ. και οι Τούρκοι προέβησαν σε λεηλασίες, φτάνοντας μέχρι και το Μάρτσαλο, όπου κατέστρεψαν ακόμη και τις εικόνες της εκκλησίας. Μετά την καταστροφή, τα δυό αδέρφια αποκατέστησαν τις ζημιές και ζήτησαν από τον ηγούμενο Γεράσιμο να τους κείρει Μεγαλόσχημους μοναχούς. Ο ηγούμενος πήγε στο Μάρτσαλο και τους έκειρε Μεγαλόσχημους. Τότε ο Νέστωρ ονομάστηκε Παρθένιος και ο Μεθόδιος Ευμένιος. Οι δυό αδελφοί αύξησαν τους ασκητικούς αγώνες τους, ευαρεστώντας τον Κύριο. Ο Όσιος Παρθένιος φορούσε αλυσίδες κατάσαρκα και τρίχινο ράσο ακόμη και τους θερινούς μήνες. Το 1868 μ.Χ. ο Επίσκοπος Πέτρας Μελέτιος χειροτονεί σε Διάκονο τον Ευμένιο στην Ιερά Μονή Οδηγήτριας και το 1870 μ.Χ. ο Επίσκοπος Αρκαδίας τον χειροτονεί Πρεσβύτερο. Δίπλα του πάντα ο μοναχός Παρθένιος ο Αββάς του, το στήριγμα της ζωής του.

Ύστερα από λίγο διάστημα, ανέλαβε ηγούμενος της μονής ο ιερομόναχος Αγαθάγγελος, ο οποίος όμως δεν έβλεπε θετικά την προσέλευση του κόσμου στο Μάρτσαλο και άρχισε να δημιουργεί προβλήματα στα δυό αδέρφια τα οποία έπειτα από πλείστους ονειδισμούς αποχώρησαν από το μοναστήρι το 1874 μ.Χ. και βρέθηκαν έπειτα από τετραετή περιπλάνηση στα σπήλαια των Αστερουσιών στον Κουδουμά.

Στις σπηλιές των Αστερουσιών ορέων στις οποίες περιπλανήθηκαν, δέχονταν ελεημοσύνη από βοσκούς της περιοχής αλλά και από τους ψαράδες. Στην περιοχή μάλιστα του αγίου Ιωάννου βρήκαν τον γέροντα Γεράσιμο, ο οποίος ασκήτευε εκεί. Επειδή όμως από την προσέλευση των μαθητών του Γερασίμου, δεν υπήρχε ησυχία, γι' αυτό το λόγο αποχώρησαν και από εκεί. Βρέθηκαν στο μεγάλο σπήλαιο του Αγίου Αντωνίου, όπου υπήρχε πόσιμο νερό σε στέρνες φτιαγμένες από παλαιότερους αναχωρητές. Η παραμονή τους ήταν μικρή εκεί λόγω της μεγάλης υγρασίας του σπηλαίου. Κατόπιν προχώρησαν ανατολικά στην περιοχή του Κουδουμά Εκεί σε απόκρημνο σπήλαιο μακριά από τα βλέμματα των ανθρώπων με μεγαλύτερο ζήλο ζητούσαν το έλεος του Θεού. Σε μικρή απόσταση από εκεί η Παναγία μας τους επιφύλασσε μία μεγάλη ευλογία.

Στον τόπο του Κουδουμά υπήρχε από αιώνες το εγκαταλειμμένο Μοναστήρι της. Ασκητές και ερημίτες των πρώτων χριστιανικών χρόνων όπως ο Άγιος Κοσμάς ο Ερημίτης είχαν εκεί προσφέρει τη ζωή τους ως θυμίαμα ευπρόσδεκτον στην αγάπη του Θεού.

Η επιθυμία των δυό αδελφών ήταν μεγάλη, να γίνει το παλιό ερημικό μοναστήρι, μία νέα παλαίστρα πνευματικών αγώνων.

Ο τόπος ήταν άγριος, ακατοίκητος και το κτίσιμο ενός μοναστηριού φάνταζε αδύνατο, μέσα όμως στα χαλάσματα του ερημωμένου Ναού ο Όσιος Παρθένιος ως άλλος Μωυσής είδε και συνομίλησε με την Υπεραγία Θεοτόκο η οποία τον πρόσταξε λέγοντας: «..μεϊνε έδῶ νά ιδρύσεις Μονύδριον νά έκτελείτε τὰ τῆς μοναδικῆς πολιτείας καθήκοντα καί τήν τάξιν τῆς ἀκολουθίας σῶαν καί μῆ φοβοῦ διότι Ἐγῶ θά εἶμαι οἰκονόμος». Ἐτσι με την προτροπή της Παναγίας εισέρχονται εις ένα μεγάλο αγώνα για την ίδρυση της Μονής Κουδουμά.

Άρχισαν να κτίζουν το Μοναστήρι στο οποίο δεν υπήρχε παρά λίγο παλαιό τείχος στην Εκκλησία όπως ο Όσιος Ευμένιος αναφέρει στον Επίσκοπο Αρκαδίας Βασίλειο στις 08/10/1915 μ.Χ. λέγοντας «...ιδρύσαμε έκ βάθρων τὴν Μονήν, μὴ ἔχων τότε εἰμὴ ὀλίγον τεῖχος παλαιὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ...». Ἐτσι ἐφτίαζαν ἓνα μικρὸ τμήμα του σημερινοῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας ἐξυπηρετούμενοι σ' αὐτόν στις Ακολουθίες και στις καθημερινές θείες Λειτουργίες τους και διαμένοντες οι ἴδιοι εἰς ἓνα σπήλαιο παραπλευρῶς του Ναοῦ. Τα δύο ἀδέρφια δεν εἶχαν καθόλου χρήματα, ἀλλὰ τελικὰ ο κόσμος στην περιοχή υποστήριξε με κάθε τρόπο τους μοναχούς, που εἶχαν γίνει γνωστοί για την αγιότητά τους και τα θαύματα που πραγματοποιοῦσαν. Κατὰ θαυμαστὸ τρόπο βρήκαν νερό και ἀνοιξαν πηγάδι για να ἐξυπηρετοῦνται οι Πατέρες και οι εργάτες τῆς Μονῆς.

Αργότερα με την προσέλευση μοναχῶν μεγάλωσαν το Ναὸ τῆς Παναγίας ο οποίος χτίστηκε με θαυμαστὸ τρόπο. Το κτίσιμο Ναοῦ στον ἔρημο τόπο του Κουδουμά ήταν πολὺ δύσκολο ἐγχείρημα, γιατί τα πετρώματα ἦταν ἀκατάλληλα ἀλλὰ και ἡ ἐπεξεργασία τους, το πελέκημά τους ἀπὸ τους μαστορες, με τα εργαλεία τῆς ἐποχῆς, καταστοῦσαν ἀκόμη πιο ἀδύνατη την υλοποίηση του ευλογημένου ἔργου τους. Για το λόγο αὐτὸ οι κτίστες ἀποφάσισαν να ἀποχωρήσουν ἀπὸ τὴ μονή χωρίς να τελειώσουν το ἔργο. Οι Όσιοι Πατέρες ὁμως τους παρακάλεσαν να μείνουν για μία νύχτα ἀκόμη. Εκείνη τὴ νύχτα οι Πατέρες ἀφιερῶθηκαν με θερμὴ προσευχὴ στην Παναγία και Εκείνη με τις Πρεσβείες τῆς στον Κύριο ἔκανε το θαῦμα! Το πρωὶ εἶχαν βγει ἀπὸ τὴ θάλασσα λαξευμένες πέτρες, ἑτοιμες για το κτίσιμο του ναοῦ, ο οποίος ολοκληρώθηκε το 1895 μ.Χ. Ο Ναός λέγεται και Θεόκτιστος ἐξ αἰτίας αὐτοῦ του θαύματος. Οι Όσιοι Πατέρες ἐπιδοθήκαν σε μεγάλα ἀσκητικὰ παλαίσματα• δύο μόνο ὥρες κοιμόντουσαν και αὐτὲς πάνω σε ἓνα χορταρένιο ψαθὶ και σε ἓνα πέτρινο προσκέφαλο, τα σώματά τους ἦταν σκελετωμένα ἀπὸ τὴν νηστεία, τὴν ἀγρυπνία τὴν ἀσκηση και τὴν πολύμοχθη ἐργασία για τὴν κατασκευὴ τῆς Μονῆς. Δεν ἔτρωγαν ποτέ κρέας και εἶχαν μόνο ἓνα τρίχινο ράσο, το οποίο ἐπλεναν μια φορὰ το χρόνο στην θάλασσα και μόνο οι ἴδιοι.

Ο Όσιος Παρθένιος ἦταν πολὺ αυστηρὸς με τον κανονισμό τῆς μοναχικῆς ζωῆς και γι' αὐτὸ ἔκανε ἄβατο το μοναστήρι του. Ακόμη και οι δόκιμοι ἔμεναν ἐκτὸς μονῆς και μάλιστα στα γύρω σπήλαια. Ο ὀσιος παιδαγωγοῦσε πολὺ αυστηρὰ ἀλλὰ πάντα με γνώμονα τὴν ἀγάπη και τὴν πνευματικὴ τελείωση των ἀνθρώπων που του ἐμπιστεύτηκε ο Θεός. Το χάρισμα και οι διδαχές του οσίου Παρθενίου ἀσκούσαν μεγάλη πνευματικὴ ἐπιρροή και σύντομα ο Κουδουμάς ἀνεδείχθη σε μεγάλο πνευματικὸ κέντρο.

Ο Πνευματικὸς τῆς Μονῆς ἦταν ο Ευμένιος που χειροθετήθηκε ἀπὸ τον Μητροπολίτη Κρήτης Μελέτιο. Ο Όσιος ἔχοντας πλήρη συναίσθηση τῆς πνευματικῆς πατρότητας και τηρώντας τους ἱερούς κανόνες ἀνέπαυσε χιλιάδες ψυχές με τις σοφές και πλήρεις Ἁγίου Πνεύματος συμβουλές του, οδηγώντας τὰς στη σωτηρία και τὴν λύτρωση που μας χάρισε ο Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστός. Ο ὀσιος Ευμένιος, ως καλὸς παιδαγωγὸς των ψυχῶν, προετοίμαζε και πολλοὺς νέους που κατέφευγαν κάτω ἀπὸ τις πνευματικὲς του συμβουλές για το μέγα Λειτουργῆμα τῆς Ἱερωσύνης γι' αὐτὸ και ἀπαιτοῦσε ἀπὸ τους κληρικούς του δυο προϋποθέσεις: να ἔχουν φόβο Θεοῦ και καθαρότητα. Ὄταν ἐπρόκειτο μάλιστα να δώσει συμμαρτυρία για κάποιον, πρώτα νήστευε, ἀγρυπνοῦσε και προσευχόταν για τρία μερόνυχτα. Ἐπειτα ἔβαζε τον μέλλοντα κληρικὸ μπροστὰ ἀπὸ τὴν εἰκόνα του Χριστοῦ και τον καλοῦσε να ἐξομολογηθεῖ τα ἀμαρτηματά του για να εἰσέλθει καθαρὸς στην Ἱερωσύνη.

Οι Όσιοι τόσο χαριτώθηκαν από το Θεό που τα πάντα γύρω τους διαλαλούσαν την αγιότητά τους, άλλωστε δεν ήταν λίγες οι φορές που οι μοναχοί και οι δόκιμοί τους είχαν δει να λάμπουν από φως, να μην περπατούν στη γη, να περιβάλλονται από ένα φωτοστέφανο που φώτιζε όλη την πλαγιά των γύρω σπηλαίων της Μονής. Ήταν πράγματι εκείνοι οι πνευματέμφοροι άνθρωποι που και μόνο η θέα τους, αρκούσε για να μιλήσει και να πλημυρίσει χαρά και αγαλλίαση την καρδιά κάθε προσκυνητή. Όταν όμως μία ζωή είναι δοσμένη στο Θεό απόλυτα τότε και το τέλος της είναι θαυμαστό και οσιακό. Το έτος 1905 μ.Χ. ο μοναχός Παρθένιος ασθένησε βαριά• ο οργανισμός του ήταν ήδη βεβαρυμμένος από την αυστηρή άσκηση. Αρκετά χρόνια είχε ήδη ταλαιπωρηθεί από προβλήματα του στομάχου. Οι Πατέρες της Μονής ειδοποίησαν τον ιατρό Αλέξανδρο Παπαχατζάκη, ο οποίος του έδωσε φαρμακευτική αγωγή αλλά του συνέστησε να λάβει δυναμωτικές τροφές και κυρίως κρέας. Εκείνος αρνήθηκε και δεν δέχθηκε ούτε να μεταφερθεί σε κανονικό κρεβάτι αλλά προτίμησε να κοιμάται σε ψάθα, όπως όλα τα χρόνια.

Κάλεσε όλους τους μοναχούς και ασκητές καθώς και τους δόκιμους και τους νουθέτησε μετά δακρύων. Τους είπε να μείνουν πιστοί στην Παράδοση, στο παράδειγμα που τους έδωσε και όρισε ως διάδοχό του τον αδελφό του Ευμένιο. Σε εκείνον έδωσε μάλιστα και το σακουλάκι με το φυλαχτό του. Έλαβε τη Θεία Κοινωνία, ως εφόδιο ζωής αιωνίου και τότε το πρόσωπό του έλαμψε, ακούστηκαν ουράνιες μελωδίες και μία ευωδία απλώθηκε σε όλη την πλαγιά και του ενεφανίσθη η ίδια η Υπεραγία Θεοτόκος η οποία ήρθε να παραλάβει την αγιασμένη ψυχή του πιστού και αφοσιωμένο τέκνου της. Ο Όσιος της παρέδωσε την μακαρία του ψυχή ψελλίζοντας τα χείλι του τα τελευταία λόγια: «Καλῶς ὄρισες, Παναγία μου». Ο Όσιος αναχώρησε για την αιώνιο ζωή, προς αιώνια συνάντηση του Κυρίου μας και της Υπεραγίας Θεοτόκου, τους οποίους υπηρέτησε πίστα σε όλη την πορεία της ζωής του. Μετά από δυο χρόνια η Εκκλησία έλαβε πληροφορία για την αγιότητά του και το έτος 1907 μ.Χ., μετά από αγρυπνία και παρουσία του Επισκόπου Αρκαδίας Βασιλείου έγινε η ανακομιδή των λειψάνων του τα οποία τοποθετήθηκαν στον Ναό της Παναγίας.

Ο όσιος Ευμένιος όλα τα χρόνια της ζωής του ήταν ο απόλυτα υπάκουος, ο υποτακτικός εκείνος που παραμέρισε ακόμα και το γεγονός της συγγενείας με τον αδελφό του όσιο Παρθένιο, ήταν ο άνθρωπος της νοεράς προσευχής, αυτός που με την ευπρέπεια της Ιερωσύνης του ιερούργησε την ακοίμητη Ευχαριστία της Εκκλησίας εν πομπή, μετ' αγγέλων και αρχαγγέλων που τον συνόδευσαν στο υπερουράνιο Θυσιαστήριο.

Πολεμήθηκε και ταλαιπωρήθηκε πολύ, μετά την οσιακή κοίμηση του γέροντος Παρθενίου, από αδελφούς της μονής και όχι μόνο. Είναι πολύ σπουδαία η προσφορά του, όχι μόνο με τη στάση του μέσα στο μοναστήρι αλλά και με τον κανονισμό που θέλησε να θεσπίσει. Μέχρι τότε η μονή δεν είχε κανονισμό• πορευόταν με όσα είχε θεσπίσει ο όσιος Παρθένιος. Ο κανονισμός αφορούσε την διοίκηση της Μονής, τη σχέση των αδελφών μεταξύ τους αλλά και θέματα της καθημερινής διαβίωσης στη Μονή. Ο Όσιος Ευμένιος είναι εκείνος που με την συχνή επικοινωνία μέσω αλληλογραφίας με το πνευματικό τεκνό του Επίσκοπο Αρκαδίας Βασίλειό μας διασώζει όλη την πορεία της ιδρύσεως και λειτουργίας της Ι. Μονής Κουδουμά και την έντονη και θαυμαστή παρουσία του Θεού και της Παναγίας στην πορεία τους αυτή. Κουρασμένος από την πολύ άσκηση, την εξομολόγηση και την διοίκηση της Μονής και μέσα στην αγαπημένη του υπακοή και ταπείνωση εκοιμήθη στις 12 Σεπτεμβρίου του 1920 μ.Χ.. Πήγε προς συνάντηση του αδελφού και γέροντά του, Όσιο Παρθένιο, στον ουρανό και εκεί «εὔρε μισθὸ τῶν καμάτων του» από το Χριστό αλλά και την Παναγία την οποία πιστά την υπηρέτησε και δόξασε. Οι δύο γέροντες επεβλήθησαν στη συνείδηση των πιστών ως άγιοι της Εκκλησίας μας. Τα εγκαίνια του πρώτου Ναού προς τιμήν των αγίων έγιναν στην Ιερά Μονή Κουδουμά από τον Μητροπολίτη Γορτύνης και Αρκαδίας κυρό Κύριλλο στις 10 Ιουλίου 1983 μ.Χ., οπότε και καθιερώθηκε ως ημέρα της μνήμης τους.

Το έτος 2007 μ.Χ. έγινε η επίσημη κατάταξη των Οσίων Πατέρων Παρθενίου και Ευμενίου υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου, στο Αγιολόγιο της Ορθοδόξου Εκκλησίας, κατόπιν εισηγήσεως, διά της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας Κρήτης, του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γορτύνης και Αρκαδίας κ.κ. Μακαρίου.

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ἦχος πλ. α΄. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Κουδουμᾶ τοῦ σεμνείου τούς νέους κτίτορας, τούς ἀνταδέλφους ὁσίους ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς ἐγκρατείας καί εὐχῆς βολαῖς ἐκλάμπαντας, θεῖον Εὐμένιον ὠδαῖς καί Παρθένιον σοφόν, τιμῶντες ἀξιοχρέως ὑπέρ ὑμῶν τὰς ἐντεύξεις πρὸς τόν Χριστόν αὐτῶν αἰτούμεθα.

Ἄτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α΄. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν σπηλαίοις οἰκήσας ἀνεζωγράφησας ὁσίων ἄρτι τῶν πάλαι τὰς ἀρετάς, ἀσκητά, Κουδουμᾶ μονῆς δομητορ ἱερώτατε ὅθεν εἰς ὕψος ἀνελθὼν θεωρίας μυστικῆς, Παρθένιε, χάριν εὖρες ὑπέρ ἡμῶν ἱκετεύειν τῶν προστρεχόντων τῇ σῆ χάριτι.

Μεγαλυνάριον

Πρέσβευε, Παρθένιε, τῷ Χριστῷ σὺν τῷ Εὐμένιῳ ἀνταδέλφῳ σου τῷ σεπτῷ ἄφεισιν πταισμάτων ἡμῶν ἀεὶ διδόναι τοῖς σπεύδουσι σῆ θεία σκέπη ἐκάστοτε.

Ἰδιόμελον ἐκ τῆς Λιτῆς

Ἦχος γ΄.

Τὰ σπήλαια καί τὰς ὀπάς τῶν Ἀστερουσίων ὀρέων ἐπιλέξαντες ὡς τῶν ἀσκητικῶν ὑμῶν καμάτων κονίστραν τῆς Θεοτόκου σεμνεῖον ἐν Κουδουμᾶ ἐδομήσατε καί τὴν ἔρημον ἐπολίσατε, πανασίδιμοι· καί νῦν, Παρθένιε καί Εὐμένιε, εἰς τὰς μονὰς τὰς ἐπουρανίου μετατεθέντες μὴ παύσησθε πρεσβεύοντες τῷ εὐϊλάτῳ Κυρίῳ εἰρήνην καταπέμψαι πάσῃ τῇ οἰκουμένη καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Όσιοι Παρθένιος και Ευμένιος οι εν
Γορτύνη της Νήσου Κρήτης

Όσιοι Παρθένιος και Ευμένιος οι εν
Γορτύνη της Νήσου Κρήτης

Όσιοι Παρθένιος και Ευμένιος οι εν
Γορτύνη της Νήσου Κρήτης

Όσιοι Παρθένιος και Ευμένιος οι εν
Γορτύνη της Νήσου Κρήτης

Όσιοι Παρθένιος και Ευμένιος οι εν
Γορτύνη της Νήσου Κρήτης

Όσιοι Παρθένιος και Ευμένιος οι εν
Γορτύνη της Νήσου Κρήτης

Όσιοι Παρθένιος και Ευμένιος οι εν
Γορτύνη της Νήσου Κρήτης

Όσιοι Παρθένιος και Ευμένιος οι εν
Γορτύνη της Νήσου Κρήτης

Όσιοι Παρθένιος και Ευμένιος οι εν
Γορτύνη της Νήσου Κρήτης

Πράξις κατατάξεως εις το
Αγιολόγιον της Ορθοδόξου
Εκκλησίας των Οσίων Ευμενίου και
Παρθενίου των εν Γορτύνη της
Νήσου Κρήτης

Πράξις κατατάξεως εις το
Αγιολόγιον της Ορθοδόξου
Εκκλησίας των Οσίων Ευμενίου και
Παρθενίου των εν Γορτύνη της
Νήσου Κρήτης

Πράξις κατατάξεως εις το
Αγιολόγιον της Ορθοδόξου
Εκκλησίας των Οσίων Ευμενίου και
Παρθενίου των εν Γορτύνη της
Νήσου Κρήτης

Οπτικοακουστικό Υλικό

Αφιέρωμα στους Πατέρες Παρθένιο
και Ευμένιο και κρητικός
μοναχισμός

Σχετικές συνδέσεις

- [Σύναξη Πάντων των εν Γορτύνη και Αρκαδία της Κρήτης διαλαμψάντων Αγίων](#)

Παραπομπές

- [Ιερά Μονή Κουδουμά](#)
- [Ιερά Μητρόπολις Γορτύνης και Αρκαδίας](#)